

Llach, novel·lista

Publica la seva primera novel·la, 'Memòria d'uns ulls pintats', arribarà dijous a les llibreries · El cantant en parla en una entrevista en vídeo

El cantant [Lluís Llach](#) debuta en el món literari amb la novel·la ' [Memòria d'uns ulls pintats](#)' (Empúries), que arribarà el dia 2 de febrer a les llibreries. Llach, que és al Senegal, no concedirà de moment cap entrevista, però en un [vídeo](#) facilitat per l'editorial, parla d'alguns elements de la novel·la tot passejant pel barri de la Barceloneta, paisatge d'infantesa dels quatre protagonistes de la seva història. L'editor Jordi Cornudella, que ha acompanyat l'autor en el procés d'edició del llibre i que coneix l'obra a fons, parla del procés de treball que ha compartit amb Llach. I el crític literari [Joan Josep Isern](#) en fa una crítica que titula ' [Memòria d'amic i amat](#)'. Llegiu [un fragment](#) de l'inici de la novel·la (pdf).

Lluís Llach

Memòria d'uns ulls pintats

Empúries Narrativa

Llach explica: 'Si al 2007 quan em vaig retirar m'haguessin dit que escriuria una novel·la, n'hagués fotut a riure. (...) El que va passar és que vaig començar a llegir. Va ser el plaer de retrobar-me amb la lectura. Tot el que va passar després fou atzar: A finals del 2008 o principis del 2009 un amic em va dir: 'M'hauries de fer un guió'. I jo no sé perquè li vaig dir que sí. I em vaig posar a escriure i em va entrar una mena de ganes d'explicar coses... I vaig començar així, sense adonar-me'n.'

'És una història que no existia ni tan sols en el meu imaginari. Es parla de la guerra, segurament perquè sóc una persona de la postguerra, de l'any 1948, i sempre he estat en contacte amb gent de la guerra i també vaig entrar en contacte amb el món de l'exili quan vaig ser a París. Als primers anys de la meua joventut me'n donava compte que la gent que m'havia precedit havien viscut unes circumstàncies espantoses, riquíssimes i al mateix temps apocalíptiques. És un llibre d'amor a aquesta gent, a aquells que van partir la guerra i l'exili i que no van deixar de lluitar mai'. Aquest és el gran rerefons de la novel·la.'

Els quatre protagonistes neixen al 1920 al barri de la Barceloneta, un espai propi dins de Barcelona. Llach no hi ha viscut mai però en té un imaginari propi: 'La meua 'tata' era de la Barceloneta, nascuda al carrer del mar. Ella m'explicava moltes batalletes d'aquest temps. M'agradava aquest barri, que és un món molt especial dins de Barcelona i té la presència del mar.' En l'obra té una presència important l'anarquisme, perquè per Llach el moviment llibertari és molt creatiu, 'perquè feia de la cultura una arma primordial'. I també hi apareix l' [Escola del Mar](#), 'una aventura de Pere Vergés que hauria de ser d'obligat coneixement'. I també hi apareix el poeta [Joan Salvat-Papasseit](#). Quan se li pregunta per la presència de poeta, Llach diu: 'Quan escrius fas els teus agraïments i deixes les teves senyals.'

'Fins aquí el què', diu Llach en un moment donat de la gravació. I afegeix: 'I després va venir l'experiència d'intentar refinar el com, que va ser un procés meravellós, un procés d'aprenentatge que em sedueix completament.' D'aquest procés d'edició n'hem parlat amb l'editor del llibre, Jordi Cornudella, que comença dient: 'La novel·la ha sortit bé perquè estava bé d'entrada: la història té molta força i l'estructural'estructura està molt ben plantejada. No sembla una novel·la d'aficionat a escriure. M'arriben moltes novel·les de gent que un cop jubilada es posa a escriure. No és el cas d'en Lluís Llach.'

Continua Cornudella: 'Ja es veia que era un llibre amb moltes possibilitats. Hi havia és clar força coses a pulir, coses pròpies d'una

persona que no ha escrit mai una novel·la. Però, sortosament, l'any passat a la Processó de Verges es van trobar en Lluís Llach i l'escriptor i crític Lluís Muntada. Un li va comentar el projecte literari, l'altre li va proposar de mirar-se la novel·la, i li va fer de lector-corrector de la novel·la. Arran dels suggeriments del Muntada, en Llach s'hi va tornar a posar, hi va treballar moltíssim seguint les seves observacions, d'altres pròpies, i al final amb mi va pulir encara alguns temes d'estil i de coherència.'

'Com a editor, aquesta és la feina més divertida del món, si la novel·la s'ho val i hi ha sintonia amb l'autor. En Llach hi ha una cosa que només he trobat en els escriptors de debò en vint-i-cinc anys d'ofici: valoro que no es tanqui en banda, que no vagi a la defensiva amb el seu text ni confrontació. Els autors que valen la pena són els que es prenen aquest procés com un aprenentatge. Aquesta disposició a aprendre (que no vol dir assumir el paper d'alumne) a escriure novel·les em fa pensar que aquesta no serà l'última. En Llach té moltes ganes d'explicar coses i té coses per explicar.'

29 gener 2012

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)